

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobce **R. H.**, zastoupeného Mgr. Pavlem Švestákem, advokátem se sídlem v Šumperku, Starobranská 4, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem v Brně, Masarykova 427/31, o přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 10. 9. 2012, č. j. 208/12-1301-800230 a č. j. 207/12-1301-800230, ve věci daně z přidané hodnoty,

t a k t o :

I. Věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Af 128/2012 a 22 Af 129/2012 **se spojují** ke společnému projednání. Nadále budou vedeny pod sp. zn. 22 Af 128/2012.

II. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 10. 9. 2012, č. j. 208/12-1301-800230 a č. j. 207/12-1301-800230, **se zrušují** a věci **se vracejí** žalovanému k dalšímu řízení.

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 17.616 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Pavla Švestáka, advokáta se sídlem v Šumperku, Starobranská 4.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobami podanými dne 14. 11. 2012 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě [jehož působnost přešla s účinností od 1. 1. 2013 podle zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, v platném znění na Odvolací finanční ředitelství, s nímž je nadále jednáno jako s žalovaným dle § 69 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.)] ze dne 10. 9. 2012, č. j. 208/12-1301-800230, jímž bylo rozhodnuto o zamítnutí odvolání žalobce a potvrzeno napadené rozhodnutí Finančního úřadu v Šumperku (dále jen „správce daně“) ze dne 5. 4. 2011, č. j. 56802/11/398911803527, platební výměr, kterým byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty ve výši 42.560 Kč a stanovena povinnost uhradit penále ve výši 8.512 Kč za zdaňovací období prosinec 2008, a č. j. 207/12-1301-800230, jímž bylo rozhodnuto o změně rozhodnutí správce daně ze dne 5. 4. 2011, č. j. 56796/11/398911803527, tak, že text „doměřujeme daň z přidané hodnoty za září 2008 ve výši 102.980 Kč, slovy jednostodvatisícdevětsetosmdesát Kč“ mění na text „doměřujeme daň z přidané hodnoty za září 2008 ve výši 87.780 Kč slovy osmdesátsedmtisícsešmsetosmdesát Kč“.

Jelikož obě žaloby směřovaly proti rozhodnutím téhož žalovaného ve skutkově souvisejících věcech, žalovaný obě rozhodnutí shodně odůvodnil a žalobce proti nim uplatňuje tytéž žalobní body, jsou splněny podmínky ustanovení § 39 odst. 1 s.ř.s., tudíž krajský soud výrokem I. spojil řízení o předmětných žalobách ke společnému projednání.

Žalobce namítá, že žalovaný nesprávně vyhodnotil důkazy, když nevzal v úvahu veškeré souvislosti, zejména to, že svědek B. H., v době předmětných obchodních případů jednatel společnosti BONUS JACKPOT MORAVA s.r.o. nepopřel tyto obchodní případy ani podpisy na fakturách- daňových dokladech a uskutečněná zdanitelná plnění zahrnula společnost BONUS JACKPOT MORAVA s.r.o. do předepsané evidence a do přiznání k DPH za období, kdy se také uskutečnila.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné a v plném rozsahu odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 14. 9. 2009 byla správcem daně zahájena daňová kontrola žalobce, jejímž předmětem byla daň z přidané hodnoty za všechna zdaňovací období od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2008. Správce daně zjistil, že žalobce si uplatnil odpočet daně z dokladů č. 20080096 ze dne 9. 12. 2008 (základ daně 224.000 Kč, DPH 19% 42.560 Kč, předmět daně: použité střešní plechy), výdajový doklad č. V/157 v celkové částce 224.000 Kč bez DPH, a č. 20080082 ze dne 10. 9. 2008 (základ daně 462.000 Kč, DPH 19% 87.780 Kč, předmět daně: použitá ocelová konstrukce) od společnosti BONUS JACKPOT MORAVA s.r.o., výdajový doklad č. V/124 a V/133 v celkové částce 462.000 Kč bez DPH. K ověření

skutečností uvedených na těchto dokladech bylo zasláno dožádání místně příslušnému finančnímu úřadu společnosti BONUS JACKPOT MORAVA s.r.o. Z odpovědi na dožádání ze dne 5. 2. 2010 bylo zjištěno, že dožádaným správcem daně Finančním úřadem pro Prahu 1 byl předvolán bývalý jednatel společnosti BONUS JACKPOT MORAVA s.r.o. B. H., který předložil evidenci uskutečněných zdanitelných plnění za zdaňovací období 1. čtvrtletí až 4. čtvrtletí 2008. V předaných evidencích uskutečněných zdanitelných plnění jsou zahrnuty faktury vystavené na daňový subjekt žalobce: ve 3. čtvrtletí: č. 20080007 v částce základ daně 462.000 Kč, daň 87.780 Kč a ve 4. čtvrtletí 2008 č. 20080021 v částce základ daně 224.000 Kč, daň 42.560 Kč. Příslušný správce daně dále uvedl, že tyto údaje odpovídají příslušným řádkům daňových přiznání podaných na Finanční úřad pro Prahu 1. Pan H. správci daně sdělil, že veškeré účetnictví předal novému jednateli a že obchody za období, kdy byl jednatelem, vyřizoval pan H. Dne 5. 5. 2010 správce daně vyslechl M. H., který mj. uvedl, že se žalobcem obchodoval, dodával mu nějakou halu, dával mu nějaké chlapy na demontáž, měl pocit, že se mu nějaká hala prodávala, na detaily si nevzpomínal, už to bylo dávno, někdy v roce 2007 nebo 2008. Dne 24. 5. 2010 byl žalobce vyzván k odstranění pochybností o správnosti, pravdivosti, průkaznosti a úplnosti předložených dokladů a údajů v nich uvedených podle § 16 a § 31 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. Správce daně žalobci sdělil, že tyto pochybnosti má vzhledem ke skutečnosti, že nebylo možno ověřit původ zboží, jak vyplývá z dožádání správce daně u společnosti BONUS JACKPOT MORAVA s.r.o. a na základě provedené svědecké výpovědi jednatele společnosti, a v souvislosti s tímto jej vyzval, aby tyto pochybnosti odstranil, zejména doložil kupní smlouvu na zboží, upřesnil, kdy, kde, kým a za jakých okolností byla konstrukce a střešní plechy demontovány, případně aby doložil dodavatelské faktury na tyto práce, dále doložil, kdo a kdy zajišťoval dopravu z místa demontáže a na místo montáže, komu bylo zboží dodáno a kam, kdo zajišťoval montáž stavby, komu bylo zboží fakturováno. Dále aby doložil, komu konkrétně uvedené částky v hotovosti hradil, kdy a kde, aby doložil veškeré doklady a písemnosti vztahující se k uvedené akci, skladové karty zboží, pokud bylo přijato na sklad, a aby doložil, jaké konkrétní osoby se obchodního případu účastnily a jaké osoby se účastnily montáže, demontáže apod. a tím odstranil pochybnosti správce daně. K tomuto se žalobce vyjádřil dne 13. 7. 2010 a navrhl správci daně důkazy k odstranění pochybností. Správce daně provedl opětovný výslech svědka M. H., M. M., bývalého zaměstnance žalobce, B. H., následně správce daně opětovně žalobce seznámil s dosavadním hodnocením provedených důkazních prostředků.

Správce daně ve zprávě o daňové kontrole uzavřel, že žalobce nedoložil a neprokázal oprávněnost (legalitu) odpočtů z předmětných faktur v celkové výši ZD = 686.000 Kč a DPH 19% = 130.340 Kč na základě přijatých zdanitelných plnění dle § 72 zákona o dani z přidané hodnoty, zejména nebylo prokázáno, že zboží a služby deklarované na fakturách byly dodány deklarovaným dodavatelem. Dále správce daně zjistil z provedených svědeckých výpovědí a předložených důkazních prostředků rozpor a nesrovnalosti. Žalobce byl s hodnocením seznámen dne 16. 2. 2011, ve vyjádření se k uvedeným nesrovnalostem a pochybnostem nijak nevyjádřil, neuvedl žádné nové relevantní skutečnosti a neodstranil pochybnosti správce daně. Správce daně tedy konstatoval, že žalobce spolehlivě neprokázal, že se obchodní případy uskutečnily, tzn. neodstranil pochybnosti o správnosti a úplnosti vykázaného odpočtu daně na vstupu, neprokázal a nedoložil, že daňový doklad byl vystaven tímto dodavatelem a že plnění uvedené na dokladu proběhlo tak, jak je deklarováno. Žalobce tedy neprokázal nárok na odpočet ve smyslu ustanovení § 72 a 73 zákona o dani z přidané hodnoty. Nato správce daně vydal dne 5. 4. 2011 výše uvedené dodatečné platební výměry.

Proti těmto výměrům podal žalobce dne 9. 5. 2011 odvolání, které odůvodnil tím, že správce daně neunesl důkazní břemeno, když neprokázal, že uvedené obchody neproběhly, subjekt, který dodávky uskutečnil, nepopřel, že se uskutečnily, ani nepopřel, že za tyto dodávky dostal zapláceno, v průběhu kontroly se neprokázalo, že by uvedené zboží pocházelo z nelegální činnosti, dodané zboží bylo žalobcem prodáno. To, že si svědek H. skutečnosti přesně nepamatoval, nemůže dle žalobce zneplatnit realizovaný obchod.

Žalovaný dne 10. 9. 2012 vydal výše uvedená rozhodnutí, která odůvodnil tak, že žalobce nedostál své povinnosti dané ustanovením § 92 odst. 3 a 4 daňového řádu, neboť neprokázal, kým byla plnění dle předmětných dokladů uskutečněna, resp. neprokázal přijetí plnění dle předmětných dokladů od společnosti BONUS JACKPOT MORAVA s.r.o., když zejména jednatel této společnosti, která je uvedena na předmětném dokladu jako dodavatel, nepotvrdil uskutečnění plnění dle předmětných dokladů vůči žalobci, žalobce tedy porušil podmínky dané ustanovením § 73 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty a ustanovení § 72 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili (ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.)

Podle ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb., zákona o správě daní a poplatků ve znění účinném do 31. 12. 2010 (dále jen „ZSDP“), při rozhodování hodnotí správce daně důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co v daňovém řízení vyšlo najevo.

Podle ustanovení § 31 odst. 4 ZSDP, jako důkazních prostředků lze užít všech prostředků, jimiž lze ověřit skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daňové povinnosti a které nejsou získány v rozporu s obecně závaznými právními předpisy. Jde zejména o různá podání daňových subjektů (přiznání, hlášení, odpovědi na výzvy správce daně apod.), o svědecké výpovědi a znalecké posudky, veřejné listiny, zprávy o daňových kontrolách, protokoly a úřední záznamy o místním šetření a ohledání, povinné záznamy vedené daňovými subjekty a doklady k nim apod. Pokud ohledání nebylo možno provést v rámci místního šetření nebo daňové kontroly, provede se u správce daně. Jednotlivé skutečnosti rozhodné pro daňové řízení se prokazují v rámci důkazního řízení. Provedené důkazní řízení pak osvědčí, které z předložených důkazních prostředků se staly skutečně důkazem.

Podle ustanovení § 31 odst. 8 písm. c) ZSDP správce daně prokazuje existenci skutečností vyvracejících věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost účetnictví a jiných povinných evidencí či záznamů, vedených daňovým subjektem.

Podle ustanovení § 31 odst. 9 ZSDP daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v přiznání, hlášení a vyúčtování nebo k jejichž průkazu byl správcem daně v průběhu daňového řízení vyzván.

Podle ustanovení § 86 odst. 3 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), daňový subjekt, u něhož je prováděna daňová kontrola, plní povinnosti podle § 82 a dále je povinen předložit důkazní prostředky prokazující jeho tvrzení.

Podle ustanovení § 92 odst. 1 daňového řádu dokazování provádí příslušný správce daně nebo jím dožádaný správce daně. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení správce daně dbá, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji, a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů. Podle odstavce 3 tohoto ustanovení daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních. Podle odst. 5 písm. c) tohoto ustanovení správce daně prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem.

Žalobní námitka žalobce se týká způsobu, jakým žalovaný, resp. správce daně, hodnotili důkazy, které měli v dané věci k dispozici, výsledků tohoto hodnocení a jejich skutkových závěrů. Žalovaný ve svých rozhodnutích zdůrazňoval, že žalobce nepředložil důkazní prostředky vyvracející pochybnosti správce daně o uskutečnění plnění dle předmětných dokladů, resp. neprokázání přijetí plnění dle předmětných dokladů od společnosti BONUS JACKPOT MORAVA s.r.o. Otázkou rozložení důkazního břemene mezi daňový subjekt a správce daně se ve své rozhodovací praxi opakovaně zabývaly Nejvyšší správní soud i Ústavní soud. Odkázat lze např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2008, sp. zn. 2 Afs 24/2007, v němž Nejvyšší správní soud dospěl mj. k závěru, že daňový subjekt plní svoji povinnost důkazní ve vztahu k tvrzením, která správci daně předestře, prokáže-li tato tvrzení svým účetnictvím, ledaže správce daně prokáže [§ 31 odst. 8 písm. c) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků], že ve vztahu k těmto tvrzením je účetnictví daňového subjektu nevěrohodné, neúplné, neprůkazné nebo nesprávné.

Krajský soud uzavírá, že v posuzované věci žalobce primárně splnil svou důkazní povinnost vyplývající z ustanovení § 31 odst. 9 ZSDP, resp. ustanovení § 86 odst. 3 písm. c) daňového řádu, ohledně tvrzení o vzniku nákladů na pořízení použitých střešních plechů, resp. ocelové konstrukce, předložením daňového přiznání a výdejních dokladů. Správce daně k ověření skutečností uvedených na těchto dokladech zaslal dožádání místně příslušnému finančnímu úřadu společnosti BONUS JACKPOT MORAVA s.r.o., přičemž bylo zjištěno, že v předaných evidencích uskutečněných zdanitelných plnění tohoto subjektu jsou zahrnuty faktury vystavené na daňový subjekt žalobce: ve 3. čtvrtletí: č. 20080007 v částce základ daně 462.000 Kč, daň 87.780 Kč a ve 4. čtvrtletí 2008 č. 20080021 v částce základ daně 224.000 Kč, daň 42.560 Kč. Příslušný správce daně dále uvedl, že tyto údaje odpovídají příslušným řádkům daňových přiznání podaných společností BONUS JACKPOT MORAVA s.r.o. Žalovaný, aniž by se vyjádřil k tomu, na základě jakých skutečností došlo ke vzniku pochybností o účetnictví daňového subjektu, přistoupil k výsledku svědka M. H., a tato zjištění vyhodnotil tak, že má pochybnosti o původu zboží, a vyzval žalobce k odstranění těchto pochybností. Takovýto postup je však v rozporu s ustanovením § 31 odst. 8 písm. c) ZSDP, resp. § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu, dle kterého správce daně prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i

jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem.

Lze proto uzavřít, že neidentifikoval-li správce daně (a stejně tak žalovaný) konkrétní skutečnosti, na jejichž základě dospěl k závěru o neuskutečnění předmětného obchodu, neunesl prozatím své důkazní břemeno vyplývající z § 31 odst. 8 písm. c) ZSDP a na žalobce naopak důkazní břemeno ohledně dle § 31 odst. 9 ZSDP zpět vůbec nepřešlo. Žalovaný tak nesprávnou aplikací ustanovení daňového řádu o přechodu důkazního břemene zatížil řízení vadou, která mohla mít vliv na správnost jeho rozhodnutí.

Krajský soud tak zrušil obě napadená rozhodnutí pro porušení ustanovení o řízení před správním orgánem v oblasti dokazování dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. a vrací věci správnímu orgánu k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého procesně úspěšnému žalobci vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek		6.000 Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem		
α) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 2.100 Kč bez DPH / / úkon při těchto úkonech právní služby poskytnutých do 31. 12. 2012	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění do r. 2012	8.400 Kč
1) příprava a převzetí věci 2x		
2) sepis žaloby 2x		
β) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč bez DPH / / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	1.200 Kč
γ) DPH 21% z částek uvedených pod písm.α) – β)		2.016 Kč
Celkem		17.616 Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

V Ostravě dne 11. září 2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu